



בש"פ 5443/18 - מדינת ישראל נגד גולן אביטן

בבית המשפט העליון

בש"פ 5443/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: גולן אביטן

בקשה (שמינית) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
בפיקוח אלקטרוני, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ב באב התשע"ח (24.7.2018)

בשם המבקשת: עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם המשיב: עו"ד יורם שפטל; עו"ד יניב שגב

החלטה

1. בקשה שמינית להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ב-90 יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 31.7.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית משפט המחוזי תל אביב-יפו, לפי המוקדם.



2. עובדות כתב האישום וההליכים המשפטיים פורטו בהרחבה בהחלטות קודמות שניתנו בבקשות להארכת מעצרו של המשיב (ראו לדוגמא החלטתה של השופטת (כתוארה אז) א' חיות בבקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב בבש"פ 2394/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל (27.3.2017) (להלן: עניין אברג'יל)), ולפיכך איני רואה צורך לחזור על הדברים. בתמצית אומר כי כתב האישום שהוגש נגד המשיב, יחד עם אחרים, מייחס להם שורה של עבירות במסגרת ארגון פשיעה. למשיב עצמו מיוחסות, בין היתר, שלוש עבירות רצח וכן ניסיון לרצח. ביום 30.6.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, וביום 18.7.2016 דחה בית משפט זה את ערר המדינה על החלטה זו. מאז הוארך מעצרו של המשיב שבע פעמים נוספות. עוד אציין כי בהחלטה מיום 21.3.2018 נדחתה בקשתו של המשיב לעיון חוזר בתנאי מעצרו (בש"פ 2274/18 אביטן נ' מדינת ישראל (21.3.2018) (להלן: עניין אביטן)).

3. המדינה טוענת בבקשה כי נשקפת מהמשיב מסוכנות גבוהה, כפי שעולה מעובדות כתב האישום ומהאישומים אשר יוחסו לו. לטענתה, כתב האישום מלמד כי המעשים המיוחסים למשיב בוצעו במסגרת פעילות של ארגון פשיעה רב זרועות, אשר אינו בוחל באמצעים לשם השגת מטרותיו. עוד טוענת המדינה כי התנהלותו של הארגון היא התנהלות עבריינית מתוחכמת ברמה הגבוהה ביותר, המסכנת את שלום הציבור ומעלה חשש כבד לפגיעה בסדר הציבורי. כמו כן, טוענת המדינה כי אין מקום להשוות את מצבו של המשיב למצבם של הנאשמים האחרים שאוזכרו על ידי המשיב לנוכח שוני רלוונטי ביניהם. בנוגע לקצב התקדמות ההליך, טוענת המדינה כי הקצב משיב רצון וכי ההליך מתנהל כסדרו. בשלב זה נמצאת פרשת התביעה בעיצומה ועד כה נשמעו 68 עדי תביעה, לרבות עדויותיהם של חמישה עדי מדינה. לטענת המדינה, פרשת התביעה עתידה להסתיים עד לסוף חודש ספטמבר 2018.

4. המשיב מתנגד לבקשה וטוען כי לא נשקפת ממנו כל סכנה וכי ניתן ללמוד זאת, בין היתר, מכך שהחל ממועד התרחשות האירועים המיוחסים לו בכתב האישום (שנת 2003) ועד למועד מעצרו (שנת 2015) חלפו כ-12 שנה במהלכן לא היה מעורב בפעילות פלילית. בנוסף, טוען המשיב כי התנהלות המדינה בסוגיית הארכות המעצר היא בעייתית, "בלשון המעטה", כלשונו, וכי המדינה מצהירה במסגרת הליכים אלו הצהרות שאינן נכונות בנוגע להימשכות ההליכים הצפויה. המשיב מוסיף וטוען כי יש להשוות את מצבו למצבם של נאשמים 11 ו-14 אשר שוחררו ממעצר בפיקוח אלקטרוני. עוד טוען המשיב כי אף אם פרשת התביעה תסתיים במועדה, יידרש עוד זמן רב לצורך סיום פרשת ההגנה, וכי לא סביר שהמשיב ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך שנים ארוכות. בנוסף, מפנה המשיב להחלטה שניתנה בעניין אברג'יל, שם נקבע כי יתכן שבתום שמיעת עדותם של עדי התביעה יהיה מקום לשקול הקלה נוספת בתנאי מעצרו של המשיב, שתאפשר לו יציאה לעבודה. לטענת המשיב, הגיע העת לממש החלטה זו ולאפשר לו לצאת לעבוד.

5. לאחר שעיינתי בכל החומר הרלבנטי, ושמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

6. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, יש להביא בחשבון, בין היתר, את פרק הזמן אשר חלף מאז נעצר הנאשם, את קצב התקדמות ההליך, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, את חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והמלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 1362/18 מדינת ישראל נ' אזולאי, פסקה 9 (22.2.2018); בש"פ 4043/18 מדינת ישראל נ' גברו, פסקה 12 (3.6.2018)).



7. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך למסקנה, כאמור, כי יש להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. מסוכנותו הרבה של המשיב נלמדת בראש ובראשונה מהמעשים אשר יוחסו לו בכתב האישום - שלוש עבירות רצח. כידוע, עבירת הרצח היא מהחמורות בספר החוקים ודומני כי אין צורך להכביר מילים על מסוכנותה הרבה של עבירה זו, אשר אף נושאת בצידה חזקת מסוכנות סטטוטורית. זאת ועוד, המעשים המיוחסים למשיב נעשו במסגרת פעילותו בארגון פשיעה ויש בכך כדי להעצים את מסוכנותו. בנוסף, קיים במקרה זה חשש מובנה להימלטות מאימת הדין (עניין אברג'יל, פסקה 7), חשש אשר אך מתעצם נוכח עבירות הרצח בהן מואשם המשיב, אשר נושאות בצידן עונשי מאסר עולם (בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (26.10.2015)). אציין כי מהטעם הזה של חשש להימלטות מהדין, יש לדחות גם את טענת המשיב כי יש להורות על שחרורו מאחר והוא אינו מהווה סכנה לשלום הציבור נוכח חלוף השנים מאז ביצוע המעשים המיוחסים לו ואי-מעורבותו בפעילות פלילית בשנים אלה.

8. אשר לקצב התקדמות ההליך, אני סבורה כי הקצב משביע רצון, ההליך המשפטי מתנהל כסדרו ופרשת התביעה מתקרבת לסיומה. לא נעלמה מעיניי טענת המשיב כי ההליך צפוי להימשך עוד זמן רב, ואכן ייתכן כי בחלוף הזמן נקודת האיזון תשתנה. ברם, טרם הגענו לנקודה זו. בהקשר זה, יש לתת את הדעת לכך שמידת הפגיעה בחירותו של עצור בפיקוח אלקטרוני פחותה מזו של עצור במעצר "של ממש" (בש"פ 5423/18 מדינת ישראל נ' בריל, פסקה 9 והאסמכתא שם (19.7.2018)).

9. אשר לטענת המשיב להפלייתו ביחס לנאשמים 11 ו-14, שוכנעתי כי דין הטענה להידחות. לגבי נאשם 11, המדינה טוענת לעוצמת ראיות פחותה המאיינת את ההשוואה ביניהם (ראו בהקשר זה גם: עניין אברג'יל, פסקה 8; עניין אביטן, פסקה 4). ולגבי נאשם 14, הרי שלטענת המדינה מידת המעורבות של נאשם 14 באישום הרביעי פחותה ונקבע בעניינו כי קיים קושי ראיתי ביחס לאירועים שיוחסו לו באישום זה.

10. יש לדחות אף את טענת המשיב כי אין מקום להאריך את מעצרו שכן הגיעה העת לאפשר את יציאתו לעבודה. בעניין זה ניתנה לאחרונה החלטתו של בית משפט זה (עניין אביטן), במסגרתה נקבע כי על אף חלוף הזמן אין מקום לאפשר למשיב לצאת לעבודה (שם, פסקה 3). לא מצאתי מקום להידרש לכך פעם נוספת בתוך תקופה קצרה במסגרת הדיון בבקשת המדינה להארכת המעצר. אדגיש, מעבר לנדרש, כי כפי שעולה מעמדת המדינה, משמעות הדבר, למעשה, היא ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני ושחרורו של המשיב לחלופת מעצר עם יציאה לעבודה, וכאמור לנוכח כל האמור לעיל, טרם הגיעה העת לשחרורו של המשיב ממעצר בפיקוח אלקטרוני (ראו גם: בש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (13.9.2016)).

11. בשים לב לכל האמור לעיל, ובהתייחס למכלול השיקולים הרלוונטיים, הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן לקבוע בשלב זה כי הוסטה נקודת האיזון לכיוון זכותו של המשיב לחירות.

12. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ב-90 ימים החל מיום 31.7.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית משפט המחוזי תל אביב-יפו, לפי המוקדם.



ניתנה היום, כ"ח באב התשע"ח (9.8.2018).

ש ו פ ט ת
